LÖG

32
14. júní

um

loftferðir.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Um loftför.

1. gr.

Loftförum er frjálst að fara um loftið innan takmarka þeirra, er lög þessi setja eða reglugerðir, er lög þessi hafa í för með sér.

Loftför eru í lögum þessum nefnd loftskip, landflugvélar og sjóflugvélar og flugbelgir.

2. gr.

Loftförum er heimilt að ferðast um Ísland, ef þau eru eign íslenzkra ríkisborgara (samkv. gr. 3—5) eða þau fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í 13. gr.

3. gr.

Loftfar skal skrásetja á Íslandi, ef það á að telja íslenzka eign.

4. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið segir fyrir um, á hvern hátt skrásett skuli íslenzk loftför.

5. gr.

Loftfar er ekki unnt að skrásetja, nema það fullnægi skilyrðum þeim, er hér greinir:

1. Loftfarið verður að vera:
   a. alger eign íslenzkra ríkisborgara eða
   b. í vörzlu íslenzkra ríkisborgara, ef á að nota það um lengri tíma en 3 mánuði.

   Ef hlutafélag eða önnur stofnun, sem nýtur lögréttinda, á loft-

32 14. júní

far, verður félagið eða stofnunin að hafa heimili og varnarþing á Íslandi, til að fullnægja skilyrðinu í greinarlið a. Ef annað félag er eigandi eða vörzluhafi, skal félag þetta eiga heimilisfang á Íslandi. Ábyrgir eigendur, hvort sem um félagsskap eða einstaka menn er að ræða, skulu allir vera íslenzkir ríkisborgarar.

2. Færa verður sönnur á samkv. 14. gr., að loftfarið sé hæft til flugferða.
3. Til tryggingar skaðabótakröfum, er kunna að verða gerðar, verður eigandi loftfars samkv. 1. a, eða vörzluhafi samkv. 1. b, að færa sönnur á, að hann hafi séð um vátryggingar fyrir fjárhæð þeirri, er hægt er að krefjast af honum samkv. 33. gr., eða hann setur tryggingar þær, er teknar verða gildar.

6. gr.

Skrásett loftför eru skyld að bera lofthelgismerki og skrásetningarmerki. Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið ákveður, hvernig lögun og gerð þessara merkja skuli vera.

7. gr.

Eingandi loftfars skal skriflega sækja um skrásetningu.

Í skrásetningarbeiðni skal taka fram nafn og heimili eiganda, ennfremur starfsgrein loftfarsins og annað það, er atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið kann að krefjast.

Skrásetningarbeiðninni skal fylgja:

a. yfirlýsing um, að fullnægt sé skilyrðum þeim, er tekin eru fram í 5. gr. 1. málslið,
b. yfirlýsing um, hvort loftfarið hafi áður verið skrásett í öðru ríki,
c. vottorð, er sanni, að loftfarið sé hæft til flugferða samkv. 14. gr.,
d. vátryggingarvottorð samkv. 33. gr. eða yfirlýsing frá yfirvaldi því, er í hlut á, að tryggingar hafi verið settar í samræmi við 33. gr.

8. gr.

Ef lögboðnum skilyrðum er fullnægt, skal skrásetja loftfarið. Á skrá þessa skal setja:

a. tölumerki loftfarsins,
b. hvenær skrásetning hafi farið fram,
c. hverrar tegundar loftfarið sé og annað það, er einkennir það, ennfremur nafn eiganda og til hvers loftfarið skuli notað,
d. athugasemd um, að loftfarið sé hæft til flugferða,
e. athugasemd um vátryggingu og tímagildi hennar eða um tryggingar þær, er hafa verið settar,
f. skrásetningarmerki það, er loftfarið hefir hlotið.

9. gr. 32

Ef einhver breyting verður á atriðum þeim, er tekin eru upp í 8. 14. júní
gr. e.—f. eftir að skráning hefir farið fram, ber að tilkynna breytingarnar hjá skrásetjara. Sér hann þá um að breytingar séu færðar inn eða að loftfarið sé tekið út af skrá samkv. 10. gr.

Ef eigendaskifti verða á loftfari að öllu eða nokkru leyti, ber báðum aðiljum, hinum gamla og hinum nýja eiganda, að tilkynna skiftin. Ef um félagsskap er að ræða og einhverjar þær breytingar verða, er fara í bág við 5. gr. 1. málslið, ber stjórn félagsins tafarlaust að skýra skrásetjara frá þessu.

10. gr.

Loftfar skal strikað út af skrá:

a. ef það hefir ekki fullnægt lögboðnum skilyrðum, en þó komizt á skrá,
b. ef breyting verður á skilyrðum þeim, er sett eru í 5. gr. 1. málslið. Ef loftfar reynist ekki hæft til flugferða, ber að strika það út af skrá, jafnskjótt sem vottorð um flughæfi þess hefir verið ónýtt,
c. þegar loftfar ferst.

11. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið gefur út skrásetningarvottorð. Í vottorði þessu skal vera útdráttur úr skrásetningarskýrslu.

Ef einhver breyting verður á skrásetningaratriðum þeim, er nefnd eru í skrásetningarvottorði, ber skrásetjara að færa breytingarnar á skrásetningarvottorðið eða sjá um, að nýtt skrásetningarvottorð verði gefið út, eða ónýta skrásetningarvottorðið, ef um er að ræða atriði þau, er nefnd eru í 10. gr.

Eiganda ber að sýna skrásetningarvottorð, ef krafizt verður, nema hann geti sannað, að skrásetningarvottorðið hafi glatazt.

Ef eigandaskifti hafa orðið og ekki er fullnægt skilyrðum þeim, er sett eru í 15. gr. 1. málslið, er hinn fyrri eigandi skyldur að sýna skrásetningarvottorð, ef krafizt verður.

12. gr.

Jafnskjótt og skrásetning hefir farið fram, ber að setja loftheilgismerki og skrásetningarmerki (samkv. 5. gr.) á loftfarið.

Ef loftfarið hefir verið strikað út af skrá, ber eiganda, eða ef eigandaskifti hafa orðið og skilyrðum þeim, er sett eru í 5. gr. 1. málslið, hefir ekki verið fullnægt, þá hinum fyrra eiganda að láta taka merkið af loftfarinu.

13. gr.

Á Íslandi mega loftför, sem ekki eru eign íslenzkra ríkisborgara,

32 14. júní

því aðeins halda uppi loftferðum, að eigendur þeirra hafi um það gert sérstakan samning við stjórn landsins og að þau annist aðeins flutning á fólki, farangri og pósti.

14. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið gefur vottorð um, að loftfar sé hæft til flugferða, þegar þess er krafizt.

Vottorðið er veitt:

a. ef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið eða trúnaðarmaður þess hefir gengið úr skugga um, að skilyrðum þeim, er ráðuneytið sjálft setur, hefir verið fullnægt,

b. ef vottorð er lagt fram frá yfirvöldum annars ríkis eða opinberri eftirlitsstofnun þess um, að loftfarið sé hæft til flugferða. Þó verður að krefjast þess, að sömu skilyrðum sé að minnsta kosti fullnægt sem þeim, er sett eru af atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu.

15. gr.

Ef loftfar hefir orðið fyrir breytingum eða skemmdum, sem hafa áhrif á flughæfi þess, er flughæfivottorð þess ógilt þangað til atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið hefir látið skoðun fara fram, eða eftirlitsstofnun sú, er veitti hið fyrra vottorð. Ef skemmdirnar eru bættar með því að setja varahluta í stað hinna skemmdu eða lagfærðar eru lítilfjörlegar bilanir, þarf skoðun ekki að fara fram.

Ef skoðun leiðir í ljós, að breyta þarf loftfarinu til þess að það sé flughæft eða gagngerðar breytingar þarf að framkvæma, ber atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu að ógilda flughæfivottorð þess, meðan á viðgerðum stendur.

Ef loftfar hefir orðið fyrir þeim skemmdum, að ekki er unnt að gera við það, ber atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu að ógilda flughæfivottorð þess að fullu og öllu.

16. gr.

Hver sá, er á loftfar, sem nota á til flugferða á Íslandi, er skyldur til, ef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið krefst þess, að veita trúnaðarmanni ráðuneytisins aðgang að loftfarinu.

Eigandi loftfars eða, ef hann hefir ekki íslenzkan ríkisborgararétt, flugmaður þess, er skyldur að tilkynna atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu tafarlaust, ef skoða þarf loftfarið samkv. 15. gr. eða ef ógilding á flughæfivottorði kemur til greina.

17. gr.

Skyldur þær, er hvíla á eiganda loftfars, er taldar eru upp í 7.—17. gr., hvíla einnig á þeim, sem hefir loftfar í vörzlum sínum samkv.

5. gr. málslið 1 b. Þess vegna ber samkv. 7. gr. 2. málslið að taka fram við skrásetningarbeiðni nafn og heimili vörzluhafa og atvinnustörf loftfarsins. Þess vegna ber á skrá loftfara, samkv. 8. gr. c, að geta nafns vörzluhafa og atvinnu loftfarsins, en ekki nafns eiganda eða atvinnu loftfars hans. 32 14. júní

II. KAFLI.

Fluglið.

18. gr.

Flugstjóri hefir skipunarvald í loftfari gagnvart flugliði og farþegum; ef fleiri en einn úr flugliði koma til greina við stjórn loftfars, skal sá hafa skipunarvald, er eigandi samkv. 5. gr. 1 a eða vörzluhafi samkv. 5. gr. 1 b. kveður til þess.

19. gr.

Flugstjóri og aðrir, er teljast til flugliðs, þurfa leyfisbrjef frá atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu.

Flugkennarar, er taka þátt í flugæfingum og reynsluferðum, skulu teljast flugstjórar.

Leyfisbréf til að stýra loftfari eða til að aðstoða við flugferðir skulu veitt þeim, er sanna, að þeir hafi staðizt próf þau, er til þessara starfa er krafizt.

Leyfisbréfin eru veitt til ákveðins tíma, og ber því að endurnýja þau, ef handhafi leyfisbréfs hefir sannað, að hann á síðasta ári hafi unnið störf sín óaðfinnanlega og að engar ástæður eru gegn endurnýjun leyfisbréfsins.

Leyfisbréf skal tekið af leyfishafa um stundarsakir eða fyrir fullt og allt, ef sannað er, að handhafi sé óhæfur til að stýra eða aðstoða við stjórn loftfars.

Leyfishafa ber sjálfum að tilkynna atvinnu-og samgöngumálaráðuneytinu eða umboðsmönnum þess tafarlaust, ef einhver þau atvik verða, er valda því, að svifta þarf leyfishafa leyfisbréfi um stundarsakir eða fyrir fullt og allt.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið getur gefið út reglugerð um ákvæði hér að lútandi.

20. gr.

Nú vill sá, er eigi hefir leyfisbréf frá atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu samkv. 19. gr., stýra loftfari eða aðstoða við stjórn þess, og má þá leyfa honum það:

32 14. júní

a. ef hann hefir leyfisbréf frá erlendu ríki og gildi þess er viðurkennt með ríkjasamningi.

b. ef hann hefir leyfisbréf, sem gefið er út af erlendu ríki og atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið samþykkir það.

III. KAFLI.

Lendingarstaðir.

21. gr.

Staði þá, sem notaðir eru til lendinga fyrir loftför og eru opnir til almennra afnota og til þess gerðir, og staði þá, sem notaðir eru til flugsýninga eða venjulega eru notaðir til hringflugs, getur atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið látið taka til fastra lendingarstaða, ef um er beðið. Aðra staði, sem notaðir eru til flugferða, getur ráðuneytið sömuleiðis tekið til afnota fyrir flugferðir, ef það telur, að þeir geti orðið að gagni fyrir almennar, reglubundnar flugferðir um landið.

Ráðuneytið ákveður, með hverjum skilyrðum slíkir staðir skuli notaðir til lendinga. Ef breyting verður á einhverjum þeim skilyrðum, sem sett voru til þess að nota slíka staði til lendinga, ber eiganda staðarins að tilkynna það atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu tafarlaust, og ákveður ráðuneytið þá, hvort staðurinn verði framvegis notaður til lendinga.

IV. KAFLI.

Fyrirtæki til loftferða.

22. gr.

Fyrirtæki þau, sem gera sér að atvinnu að flytja fólk eða varning með loftförum, þurfa til þess leyfi frá atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu.

Ráðuneytið veitir leyfi þetta til ákveðins tíma, þó ekki lengur en 10 ára. Leyfi ráðuneytisins skal bundið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru til þess að fyrirtækið verði rekið á þeim grundvelli, er fullnægir öryggiskröfum alþjóðar.

Leyfi þetta veitist Flugfélagi Íslands h/f til 10 ára frá því er lög þessi ganga í gildi, með því skilyrði, að félagið komi á reglubundnum loftferðum á Íslandi. Félagi þessu skal vera heimilt að starfa í sambandi við önnur félög um loftferðir milli landa.

23. gr.

Leyfi skal bundið því skilyrði, að atvinnu- og samgöngumála-

ráðuneytið fallist á fargjöld þau fyrir fólk og varning og sömuleiðis 32
flutningaskilmála og vinnubrögð, er loftferðafyrirtækið hefir sett. 14. júní

V. KAFLI.

Samgöngureglur.

24. gr.

Loftferðum á Íslandi skal hagað eftir þeim reglum, er atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið setur til þess að forðast árekstur loftfara eða koma í veg fyrir önnur slys meðan á loftferð stendur.

Flugliðum hvers loftfars ber að haga sér eftir reglum þessum, hverjum fyrir sig í sínu starfi.

Meðan atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið gefur ekki út reglugerð um þessi efni, ber að nota samgöngureglur þær, er gilda í alþjóðaviðskiftum um loftferðir.

Vatnsflugvélar teljast hafa takmarkaða hæfileika til að láta að stjórn meðan hreyfillinn er í ferð, en enga slíka hæfileika, er hreyfillinn nemur staðar, og ber þeim því að næturlagi að hafa ljós þau, er notuð eru af skipum þeim, er teljast hafa takmarkaða hæfileika til að láta að stjórn eða enga.

25. gr.

Loftför mega lenda

a. annarsstaðar en í bæjum og kauptúnum aðeins á ógirtum svæðum — nema þegar um neyðarlending er að ræða.
b. á yfirborði vatns eða sjávar,
c. á lendingarstöðum.

Flugliðið er skyldugt til að segja réttum aðilja frá eiganda loftfarsins og stjórnanda þess. Er réttur aðili hefir fengið þessa vitneskju, er honum ekki heimilt að hindra brottflug loftfarsins.

26. gr.

Loftförum er ekki heimilt að flytja sprengiefni, hernaðarvopn eða hernaðartæki.

27. gr.

Loftför þurfa leyfis atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til þess að hafa og nota áhöld til þráðlausrar firðritunar og firðtals. Þó geta loftför, sem eru eign annars ríkis, haft og notað slík þráðlaus áhöld, ef þau hafa til þess leyfi frá yfirvöldum síns ríkis og tilsvarandi samningur um þetta hefir verið gerður milli Íslands og hins erlenda ríkis.

32 28. gr.
14. júní Vissum svæðum undir ákveðinni flughæð má vegna almenns öryggis loka um stundarsakir eða alltaf (loftgirðingasvæði).

VI. KAFLI.

Reglur um loftsamgöngur við önnur lönd.

29. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið getur ákveðið, að loftfar á leið milli landa fljúgi yfir landhelgi Íslands á tilteknum stöðum og fljúgi þá eftir ákveðnum reglum og að slík loftför verði að fljúga af stað og að lenda á ákveðnum stöðum.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið getur ennfremur ákveðið, að loftför, er fljúga yfir Ísland án þess að lenda, verði að fara tilteknar loftleiðir.

30. gr.

Loftför, er koma frá útlöndum eða fljúga þangað, ennfremur varningur og farangur, er þau flytja með sér inn eða út, eru háð sömu ákvæðum sem önnur farartæki um almenna tolla, heilbrigðisráðstafanir o. a., nema atvinnu og samgöngumálaráðuneytið hafi ákveðið öðruvísi.

Fólk, er ferðast með loftförum til eða frá útlöndum, hlítir almennum ákvæðum um vegabréf og heilbrigði, nema atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið skipi öðruvísi fyrir.

VII. KAFLI.

Ábyrgðarskyldur.

31. gr.

Ef fólk eða varningur, sem ekki er í loftfari, verður fyrir meiðslum eða tjóni við rekstur þess, er eigandinn eða sá, sem ber ábyrgð á rekstrinum skaðabótaskyldur.

Skaðabótaskyldan hverfur, ef sannað verður, að sá, sem verður fyrir meiðslum eða tjóni, hafi sjálfur viljandi eða af vangá valdið tjóninu.

Ef sá, sem verður fyrir meiðslum eða tjóni, hefir aðeins að nokkru leyti sjálfur valdið tjóninu, fara skaðabætur eftir atvikum þeim, sem lágu að, einkum eftir því, að hve miklu leyti hver aðili fyrir sig hefir valdið tjóninu.

Ef um líkamsmeiðsl eða heilsutjón er að ræða, ná skaðabæturnar til læknishjálpar og eignartjóns þess, er hinn særði varð fyrir og ollu

því,að hann um stundarsakir eða um lífstíð missti starfskrafta sína að fullu eða að nokkru leyti eða átti erfiðara uppdráttar eða lífsþarfir hans jukust við áfallið.

Ef um dauða er að ræða, getur sá, er greiddi útfararkostnað, krafizt hans aftur. Ef sá, er bana beið, hafði á þeim tíma, er slysið varð, framfærsluskyldu samkvæmt lögum og framfæringur missti við dauða hins rétt sinn til framfærslu, ber hinum skaðabótaskylda að greiða honum skaðabætur um þann tíma, er ætla má, að hinn dáni hefði orðið að greiða framfærslueyri. Skaðabótaskyldan hvílir einnig á, þótt framfæringur sé ekki í heiminn borinn, þegar slysið varð, en aðeins í vændum.

32. gr.

Ákvæði 31. gr. 1. málsliðs koma ekki til greina, ef meiðsl eða skemmdir verða á fólki eða varningi, sem eru innan þess svæðis, sem telst til lendingarstaða (21. gr.).

Ef loftfar eða farmur verður fyrir tjóni vegna árekstrar loftfara, skal farið eftir ákvæðum um árekstur skipa.

Ef tjón verður við árekstur tveggja eða fleiri loftfara, sem þeir eiga að greiða samkv. 31. gr. 1. málslið, er gera út loftförin, eru þeir skaðabótaskyldir allir til samans. Dómstóll úrskurðar — með hliðsjón atvika þeirra, er lágu að tjóninu — hve mikils hluta hins greidda eða þess, sem greiða ber, hver af þeim getur krafizt af þeim, sem ábyrgur eða ábyrgir eru.

33. gr.

Ákvæði þau, sem sett eru í 31. og 32. gr., takmarka að engu leyti rétt þann til skaðabóta, er hver og einn getur krafizt samkvæmt lagaákvæðum.

34. gr.

Eigandi loftfars, sem notað er til loftferða á Íslandi samkv. 3. gr., ber að tryggja sig hjá vátryggingarfélagi gegn skaðabótakröfum þeim, sem kunna að verða gerðar samkv. 31.—34. gr. á hendur honum eða þeim, sem hafa rekstur loftfarsins á hendi. Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið ákveður hámark fjárupphæða þeirra, er skaðabótakröfur má gera til og felast verða í vátryggingarupphæðinni. Þó mega upphæðir þessar ekki fara fram úr 100000 krónum, ef um meiðsl eða dauða fólks er að ræða, og ekki fram úr 10000 krónum, ef um skemmdir á varningi er að ræða.

Vátryggingarfélaginu skal vera skylt, og það tekið fram í vátryggingarsamningi, að tilkynna atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, hvenær vátryggingartími er útrunninn. Í vátryggingarsamningnum skal einnig tekið fram, að vátryggingarfélagið beri ábyrgð á tjóni, sem verða kann innan tveggja mánaða frá því að vátryggingarfélagið tilkynnti

32 ráðuneytinu, að vátryggingartíminn væri útrunninn, ef loftfarið hefir ekki á þeim tíma verið strikað út af skrá.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið getur ákveðið, að eigandi loftfars geti í stað vátryggingar sett aðrar tryggingar fyrir skaðabótakröfum, sem kunna að verða gerðar.

Í stað eiganda (í 1. og 3. málslið) kemur vörzluhafi, ef um er að ræða ákvæði 5. gr. (1. b.).

Ef loftfar er notað til loftferða á Íslandi samkv. 13. gr. a eða c, getur atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið ákveðið, hvort ábyrgðarskylduvátryggingar þarf til greiðslu á skaðabótakröfum samkv. 31.—33. gr. Eiganda skal leyft að setja aðrar tryggingar í stað vátryggingar.

VIII. KAFLI.

Ýms ákvæði.

35. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið getur ákveðið, hvort ákvæðum 18., 20., 24. og 27. greinar og reglugerðum þeim, er kunna að verða settar samfara þessum greinum um loftför íslenzkra ríkisborgara, skuli verða beitt, ef þau eiga við loftferðir utan íslenzkrar landhelgi.

36. gr.

Loftför, fluglið, farþegar og farmur hlíta íslenzkum lögum og reglugerðum þeim, er á hverjum tíma gilda um loftferðir, tolla, gjöld og flutninga á fólki og farangri.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu skal vera heimilt, til þess að greiða fyrir flugsamgöngum á Íslandi, að undanþiggja innflutningsgjaldi flugvélar, varahluta, hreyfla og áhöld, sem eingöngu eru notuð til rekstrar flugvéla.

37. gr.

Loftfar og skip, er bjarga hvert öðru úr sjávarháska eða bjarga farmi eða aðstoða við björgun, eiga kröfu til hæfilegrar þóknunar. Ef þóknun sú, er lofað hefir verið eða um var samið, þykir óhæfilega há, hefir sá, er greiðsluskyldur er, rétt til þess að leita til dómstólanna um niðurfærslu greiðslunnar.

38. gr.

Ef þörf alþjóðar krefur, er hægt að taka lóðir og lóðarréttindi eignarnámi til loftferða eða skerða gegn hæfilegu endurgjaldi, ef samkomulag næst ekki milli þeirra, sem gera út loftfar, og lóðaraðilja. Skerðing getur orðið á þann hátt, að merki eru sett á tiltekinn stað til leiðbeiningar loftförum. Skal þessu framfylgt samkvæmt sérstökum lögum.

39. gr. 32

Heimilt er atvinnumálaráðherra að ráða innlendan mann með 14. júní
fullkomnu flugvélaprófi sér til aðstoðar til að annast eftirlit með flugvélunum, viðhaldi þeirra og stjórn á þeim, og til að vera til ráðuneytis um allt það, er að loftferðamálum lýtur.

40. gr.

Atvinnumálaráðherra er heimilt, ef styrjöld skyldi brjótast út í nágrannalöndunum á leyfistímabilinu, að banna um stundarsakir leyfishöfum allar loftferðir innanlands og á milli landa, eða að taka loftferðirnar og flugáhöldin að öllu leyti í ríkisstjórnarinnar hönd, gegn leigu, er dómkvaddir menn meta, ef ekki semst u mleiguna á annan hátt.

41. gr.

Brot gegn lögum þessum eða reglugerðum, er gefnar verða út vegna laga þessara, varða sektum, allt að 10000 krónum, eða fangelsi, ef ekki liggur þyngri refsing við samkvæmt hegningarlögunum.

Skal fara um slík mál sem almenn lögreglumál. Sektir renna í ríkissjóð.

42. gr.

Hver sá, er stofnar mannslífi í hættu með því að skemma af ásettu ráði eða eyðileggja loftfar eða gera það ónothæft eða ótraust eða af ásettu ráði truflar ferðir loftfars með því að gefa röng merki eða á annan hátt, skal sæta fangelsi ekki skemur en 3 mánuði.

Tilraunin sjálf er refsiverð.

Ef alvarleg líkamsmeiðsl hafa hlotizt á þennan hátt eða maður beðið bana, skal refsað með betrunarhúsi, ella með fangelsi ekki skemur en 6 mánuði, ef málsbætur eru.

Ef þessi brot eru framin í skeytingarleysi, skal refsa fyrir með fangelsi, allt að 6 mánuðum, og auk þess sektum, allt að 100000 krónum, eða þá önnurhvor þessara refsinga viðhöfð, en fangelsi ekki skemur en 1 mánuð, ef verknaður þessi hefir haft dauða manns í för með sér.

43. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.